

พหุโครงการสื่อสารกับสังคมประจักษ์ทางการ เมือง

ศึกษา เฉพาะกลุ่มนักศึกษาวิชาการสื่อสาร

นางสาวพัฒนาวดี ชูโต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตรปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาการประชาสัมพันธ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๔

I16649333

COMMUNICATION BEHAVIOR AND POLITICAL SOCIALIZATION:
A STUDY AMONG COMMUNICATION STUDENTS.

Miss Pattanawadee Xuto

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts

Department of Public Relations

Graduate School

Chulalongkorn University

1981

หัวข้อวิทยานิพนธ์ พฤติกรรมการสื่อสารกับสังคมประจักษ์ทางการเมือง ศึกษาเฉพาะกลุ่ม
นักศึกษาริชาการสื่อสาร
ชื่อนิสิต นางสาวพัฒนาดี ชูโต
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาดี บุญลือ
ภาควิชา การประชาสัมพันธ์
ปีการศึกษา ๒๕๒๔

บทคัดย่อ

การทำให้ประชาชนมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย เป็นวิธีทางหนึ่งที่จะ
ทำให้การพัฒนาการเมืองแบบประชาธิปไตยเกิดขึ้นได้ และสิ่งที่จะช่วยให้ประชาชนมีวัฒนธรรม
ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยได้นั้น ก็คือกระบวนการสังคมประจักษ์ทางการเมือง ที่ทำการ
ถ่ายทอดโดยผ่านตัวแทนประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท การสื่อสารจัดเป็นโครงสร้าง
พื้นฐานของสังคมที่อาจกล่าวได้ว่า คือกระบวนการสังคมประจักษ์นั่นเอง ดังนั้นสื่อต่าง ๆ จึงถือได้
ว่าเป็นตัวแทนประเภทหนึ่งของกระบวนการสังคมประจักษ์ทางการเมือง ที่มีความสำคัญต่อบุคคล
การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารกับกระบวนการ
สังคมประจักษ์ทางการเมืองในเรื่องทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ความสนใจทาง
การเมือง ความรู้ทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง และความรู้สึกแยกตนเองจาก
การเมืองโดยนำปัจจัยประชากร ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยทางสังคม เข้าร่วมศึกษา
ไปพร้อมกันด้วย กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย จำนวน ๓๑๔ คน ได้แก่ นิสิตนักศึกษาริชาการสื่อสาร
ชั้นปีที่ ๓ และ ๔ ประจำปีการศึกษา ๒๕๒๓ ของคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์
วิทยาลัยกรุงเทพ ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ
ภาควิชาการโฆษณา และการประชาสัมพันธ์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งนี้
เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถาบัน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของกลุ่มตัวอย่างทุกสถาบันอยู่ในระดับสูง เป็นส่วนใหญ่ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมากที่สุด เมื่อพิจารณาทุกสถาบันคือ การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคือ แนวโน้มของครอบครัวแบบ Concept-Orientation ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์คือ การเรียนวิชาด้านรัฐศาสตร์ ๓ วิชาขึ้นไป โดยมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ เป็นปัจจัยอันดับรองลงมา ของวิทยาลัยกรุงเทพคือ การนับถือศาสนาอิสลามหรือไม่นับถือศาสนาใด โดยมีการสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน เป็นปัจจัยอันดับรองลงมา ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่คือ การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ และของมหาวิทยาลัยรามคำแหงคือ ระบุว่าอายุ ๒๒ - ๒๗ ปี โดยมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ เป็นปัจจัยอันดับรองลงมา

ในเรื่องความสนใจทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างทุกสถาบันนั้น จะอยู่ในระดับสูง เป็นส่วนใหญ่ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความสนใจทางการเมืองมากที่สุด ของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อพิจารณาทุกสถาบันคือ การสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และของมหาวิทยาลัยรามคำแหงคือ การสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์คือ การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ และของวิทยาลัยกรุงเทพคือ การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ

ส่วนความรู้ทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างทุกสถาบัน อยู่ในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการมีความรู้ทางการเมืองมากที่สุด เมื่อพิจารณาทุกสถาบันคือ การสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคือ การนับถือศาสนาพุทธ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่คือ การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ของวิทยาลัยกรุงเทพคือ เพศชาย โดยมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ เป็นปัจจัยอันดับรองลงมา และของมหาวิทยาลัยรามคำแหงคือ การสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน

สำหรับการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นปรากฏว่า ทุกสถาบันมีส่วนร่วมทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ที่มีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับสูงและระดับปานกลางในจำนวนที่เท่ากัน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากที่สุด เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบันคือ การสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และของมหาวิทยาลัยรามคำแหง คือ การสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน ของวิทยาลัยกรุงเทพ คือ การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ และของมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ คือการสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์

ตัวแปรในเรื่องความรู้สึกแยกตนเองจากการเมือง นับเป็นตัวแปรที่มีลักษณะแตกต่างไปจากตัวแปรอื่น ๆ คือถ้าต้องการจะพัฒนาการเมืองแบบประชาธิปไตยแล้ว ควรลดระดับความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองลง ผลการวิจัยพบว่า ทุกสถาบันมีความรู้สึกแยกตนเองอยู่ในระดับสูง เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองในระดับปานกลางมากกว่าระดับสูง เล็กน้อย และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามต่อความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองมากที่สุด เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบัน คือ การมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา โดยมีการสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์ เป็นปัจจัยอันดับรองลงมา ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือการเป็นสมาชิกชมรมประเภทกีฬาและบันเทิง โดยมีการสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์เป็นปัจจัยอันดับรองลงมา ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยรามคำแหง คือการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสาร ของวิทยาลัยกรุงเทพ คือการมีตำแหน่งเป็นกรรมการนักศึกษา โดยมีการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัว เป็นปัจจัยอันดับรองลงมา และของมหาวิทยาลัย เชียงใหม่คือ การสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์

สรุปได้ว่า ผลของการวิจัยในครั้งนี้เป็นไปตามแนวความคิดที่ว่า พฤติกรรมการสื่อสารย่อมมีความสัมพันธ์กับการสังคมประภคทางการเมืองในระดับที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงอาจนำการสื่อสารสื่อมวลชนและสื่อบุคคลไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเมืองแบบประชาธิปไตยได้

Thesis Title Communication Behavior and Political Socialization:
 A Study among Communication Students.

Name Miss Pattanawadee Xuto

Thesis Advisor Assistant Professor Tanawadee Boonlue, (Ph.D.)

Department Public Relations

Academic Year 1981

ABSTRACT

To make people subscribing to the democratic political culture is one way that will lead to the democratic political development. And what will help people having democratic political culture is the political socialization process which will transmit it through one or more than one agents. Communication is a social infrastructure which, it could be said, is simply political socialization process. Thus, the media could be regarded as one type of agent of political socialization process which is of great significance for an individual. The objective of this research is to study the relationship of communication behavior and the political socialization in the democratic political attitudes, political interest, political knowledge, political participation, and political alienation. Simultaneously, the demographic, economic and social factors are also studied in the research work. The samples, consisting of 314 students, were chosen from the 1980 academic year junior and senior students of Faculty of Communication Arts, Chulalongkorn University; School of Journalism and Mass Communication; Thammasat University; School of

Communication Arts, Bangkok College; Department of Mass Communication, Faculty of Humanities, Chiang Mai University; Department of Advertising and Public Relations, Faculty of Business Administration, Ramkhamhaeng University. The comparison among the institutions is also investigated.

The research findings could be concluded as the following:-

The democratic political attitudes of the sample groups are mostly in a high level. And the factor which is most positively correlated to the democratic political attitudes, considering all samples, is the exposure to the political information from newspapers. For Chulalongkorn University, the factor most positively correlated to the democratic political attitudes is the "Concept-Oriented" type of family communication pattern. For Thammasat University is having taken more than three political science courses, and secondly, the exposure to the political information from newspaper. For Bangkok College is the subscription to Islamic religion or none, with the political communication with friends come in the second place. For Chiang Mai University is the exposure to political information from newspapers. And, finally, for Ramkhamhaeng University is the factor of age between 22 - 27, and subsequently, the exposure to political information from newspapers.

The political interest of all samples is mostly in high level, and the factor most positively correlated to it is the political communication with friends. The factor for Chulalongkorn University, Chiang Mai University and Ramkhamhaeng University is the political

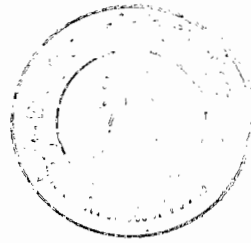
communication with friends, Thammasat University is the political information exposure from newspapers and for Bangkok College is the political information from radio.

Regarding to political knowledge variable, all sample groups have political knowledge at the moderate level. And the factor most positively correlated to the political knowledge, examining all samples, is the political communication with friends. For Chulalongkorn sample, the factor having most positively correlated with the political knowledge is the subscription to Bhuddism. For Thammasat and Chieng Mai Universities is the exposure to political information from newspapers. For Bangkok College is the male sex, followed by the exposure to political information from newspapers. And, finally, for Ramkhamhaeng University is the political communication with friends.

Concerning the political participation variable, it is resulted that in the most part, the samples from every institution, but Chieng Mai University, moderately participated in political events. (Chieng Mai sample possessed political participation equally both in high and medium levels.) The most positive correlational factor with the political participation, considering over all samples is the exposure to political information with friends. This factor is also resulted in Chulalongkorn, Thammasat and Ramkhamhaeng samples. For Bangkok College, the factor that is most positively correlated with the political participation is the exposure to the political information from radio. And, finally, for Chieng Mai University is the political communication with teachers.

The political alienation variable is categorized differently from other variables. That is, if the democratic political development is to occur, the political alienation has to be decreased. It is found in the research that the samples from every institution possess the political alienation in a high level. (Except Chulalongkorn sample which politically alienated a little bit more in moderate level than in high level.) In overall consideration, the factor the most negatively correlated with the political alienation is subscribing student leaders' position, following by the factor of political communication with teachers. For Chulalongkorn sample, the factor is the membership of Sports and Entertainment Group; followed by political communication with teachers. For Thammasat and Ramkhamhaeng Universities, the exposure to political information from magazines. For Bangkok College is having student leaders' position and, subsequently, political communication with family. Lastly, for Chiang Mai sample, the factor the most negatively correlated with political alienation is political communication with teachers.

Hence, it could be concluded that the findings of this research follow the theory which says the communication behaviors are correlated to the political socialization in different levels. Therefore, it is worth utilizing communication, either mass or interpersonal communication, in the democratic political development.

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้ก็ด้วยความปรารถนาดีจากผู้มีพระคุณหลายท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนวัติ บุญลือ แห่งภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้ให้คำปรึกษาและเสนอแนะข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ รวมทั้งตรวจแก้ไขต้นฉบับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

อาจารย์ ดร.อ่ำรุ่ง จันทวานิช จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งให้คำปรึกษาด้านสถิติบางส่วน อาจารย์ดาราดิเรก เอกชัย จากคณะนิเทศศาสตร์ วิทยาลัยกรุงเทพ ได้ช่วยตรวจแก้บทคัดย่อที่เป็นภาษาอังกฤษ ตลอดจน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล วิรุฬห์รักษ์ รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจารย์ชุลีพร นุ้ยบ้านด่าน ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และอาจารย์บำรุง สุขพรรณ เลขาอนุการคณะ จากคณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อาจารย์พัชรินทร์ เทมวรรณ จากภาควิชาสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คุณบุญชัย ตันต์เตชรินทร์ จากคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่กรุณาช่วยรวบรวมแบบสอบถามจากนักศึกษา และอีก ๒ ท่าน ผู้ซึ่งเป็นทั้งเพื่อนร่วมเรียน กำลังใจ และให้คำปรึกษาในทุกเรื่องตั้งแต่เริ่มทำวิทยานิพนธ์จนกระทั่งเสร็จสิ้น คือ อาจารย์สรศักดิ์ คชาชีวะ และคุณเจตน์ศักดิ์ แสงสิงแก้ว

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์บำรุงสุข สีทออำไพ อาจารย์ประจำภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้กรุณารับเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ช่อม ประเสริฐสกุล อาจารย์ประจำภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้เขียนรู้สึกระลึกในพระคุณของทุกท่านที่ได้กล่าวนามมาแล้วด้วยความจริงใจ ประโยชน์ของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ หากจะมีอยู่บ้าง ขอมอบให้แก่ อาจารย์ และนักศึกษาวิชาการสื่อสารทุกท่านที่จะเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้ เกิดกับประเทศไทยอันเป็นที่รักยิ่งของเราชาวไทยอีกต่อไป

พัฒนาวดี ชูโต
พฤศจิกายน ๒๕๖๔

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ช
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
รายการตารางประกอบ	ฅ
รายการแผนภาพประกอบ	ท

บทที่

๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์	๕
ขอบเขตของการวิจัย	๖
นิยามศัพท์	๙
สมมติฐานในการวิจัย	๑๑
ข้อจำกัดของการวิจัย	๑๑
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑๒
ทฤษฎีและแนวความคิด	๑๒
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓๑
๒ ระเบียบวิธีวิจัย	๔๑
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๔๑
การรวบรวมข้อมูล	๔๔
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	๔๔
เครื่องมือการวิจัย	๔๕
ความเที่ยงตรงและความ เชื่อถือได้ของเครื่องมือ	๔๗
เกณฑ์การให้คะแนน	๔๘
การวิเคราะห์ข้อมูล	๕๒

บทที่	หน้า
๓ การสังคมนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ของนักศึกษาวิชาการศึกษา	๕๓
ทัศนคติทางการเมือง	๕๓
ความสนใจทางการเมือง	๕๕
ความรู้ทางการเมือง	๕๖
การมีส่วนร่วมทางการเมือง	๕๗
ความรู้สึกแยกตนเองจากการเมือง	๕๘
๔ พฤติกรรมการสื่อสารของนักศึกษาวิชาการศึกษา	๕๙
การเปิดรับข่าวสารทั่วไปจากสื่อมวลชน	๕๙
การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน	๗๒
พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองกับกลุ่มเพื่อน	๗๖
พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัว	๗๗
พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์	๗๘
พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองกับปัจจัยประชากร	๘๐
พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองกับปัจจัยทางเศรษฐกิจ	๘๕
พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองกับปัจจัยทางสังคม	๘๑
๕ พฤติกรรมการสื่อสารกับสังคมนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๑๐๑
ทัศนคติทางการเมืองกับพฤติกรรมการสื่อสารทางการเมือง	๑๐๑
ความสนใจทางการเมืองกับพฤติกรรมการสื่อสารทางการเมือง	๑๐๔
ความรู้ทางการเมืองกับพฤติกรรมการสื่อสารทางการเมือง	๑๐๗
การมีส่วนร่วมทางการเมืองกับพฤติกรรมการสื่อสารทางการเมือง	๑๐๘
ความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองกับพฤติกรรมการสื่อสารทางการเมือง	๑๑๑

บทที่	หน้า
๖ ปัจจัยอื่น ๆ กับสังคมประกิตทางการ เมือง	๑๑๕
ปัจจัยประชากรกับสังคมประกิตทางการ เมือง	๑๑๕
ปัจจัยทางเศรษฐกิจกับสังคมประกิตทางการ เมือง	๑๒๐
ปัจจัยทางสังคมกับสังคมประกิตทางการ เมือง.	๑๒๕
๗ สรุปความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีต่อสังคมประกิตทางการ เมือง	๑๓๕
ทัศนคติทางการ เมืองแบบประชาธิปไตย	๑๓๕
ความสนใจทางการ เมือง'	๑๔๒
ความรู้ทางการ เมือง	๑๔๘
การมีส่วนร่วมทางการ เมือง	๑๕๔
ความรู้ลึกแยกตนเองจากการ เมือง	๑๖๐
๘ สรุปการวิจัยและข้อเสนอแนะ	๑๖๗
บรรณานุกรม	๑๘๕
ภาคผนวก	
ก. แบบสอบถาม	๑๘๑
ข. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๑๐
ค. การทดสอบ Internal Consistency	๒๑๖
ประวัติ	๒๒๔

คุณยิวทิพย์ทรัพย์ากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
๑ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถาบัน	๕๓
๒ การมีทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย จำแนกตามสถาบัน	๕๔
๓ การมีความสนใจทางการเมือง จำแนกตามสถาบัน	๕๕
๔ การมีความรู้เรื่องการเมืองแบบประชาธิปไตย จำแนกตามสถาบัน	๕๖
๕ การมีส่วนร่วมทางการเมือง จำแนกตามสถาบัน	๕๗
๖ การมีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมือง จำแนกตามสถาบัน	๕๘
๗ ประเภทของหนังสือพิมพ์ที่นิยมอ่าน จำแนกตามสถาบัน	๖๐
๘ ความบ่อยครั้งในการอ่านข่าวในหน้า ๑ จำแนกตามสถาบัน	๖๑
๙ ความบ่อยครั้งในการอ่านคอลัมน์ประจำในหนังสือพิมพ์ จำแนกตามสถาบัน ..	๖๒
๑๐ ประเภทของข่าวในหน้า ๑ ของหนังสือพิมพ์ที่นิยมอ่าน	๖๓
๑๑ ประเภทของคอลัมน์ประจำในหนังสือพิมพ์ที่นิยมอ่าน	๖๔
๑๒ ประเภทของนิตยสารที่ชอบอ่าน จำแนกตามสถาบัน	๖๖
๑๓ ความบ่อยครั้งในการรับฟังรายการวิทยุ จำแนกตามสถาบัน	๖๗
๑๔ ประเภทของรายการวิทยุที่นิยมฟังของกลุ่มตัวอย่าง	๖๘
๑๕ ความบ่อยครั้งในการรับชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามสถาบัน	๖๙
๑๖ ประเภทของรายการโทรทัศน์ที่นิยมดู ของกลุ่มตัวอย่าง	๗๐
๑๗ สื่อที่ได้รับความเชื่อถือ เมื่อเกิดความขัดแย้งในเนื้อหาของข่าว จำแนกตามสถาบัน	๗๑
๑๘ การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ จำแนกตามสถาบัน	๗๒
๑๙ การอ่านบทความทางการเมืองในหนังสือพิมพ์ จำแนกตามสถาบัน	๗๓
๒๐ การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากนิตยสาร จำแนกตามสถาบัน	๗๔
๒๑ การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากวิทยุ จำแนกตามสถาบัน	๗๕
๒๒ การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากโทรทัศน์ จำแนกตามสถาบัน	๗๖

ตารางที่	หน้า
๒๓ การสื่อสารทางการเมืองกับเพื่อน จำแนกตามสถาบัน	๗๗
๒๔ การสื่อสารทางการเมืองกับครอบครัว จำแนกตามสถาบัน	๗๘
๒๕ การสื่อสารทางการเมืองกับครูอาจารย์ จำแนกตามสถาบัน	๗๙
๒๖ คำสหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย กับพฤติกรรม การสื่อสารทางการเมือง พิจารณาแยกตามสถาบัน	๑๐๒
๒๗ คำสหสัมพันธ์ระหว่างความสนใจทางการเมืองกับพฤติกรรมการสื่อสาร ทางการเมือง พิจารณาแยกตามสถาบัน	๑๐๔
๒๘ คำสหสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับพฤติกรรมการสื่อสาร ทางการเมือง พิจารณาแยกตามสถาบัน	๑๐๕
๒๙ คำสหสัมพันธ์ระหว่างการมีความรู้สึกแยกตนเองจากการเมืองกับพฤติกรรม การสื่อสารทางการเมือง พิจารณาแยกตามกลุ่มสถาบัน	๑๑๒
๓๐ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของทัศนคติทางการเมืองแบบ ประชาธิปไตย พิจารณารวมกลุ่มสถาบัน	๑๓๖
๓๑ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของทัศนคติทางการเมืองแบบ ประชาธิปไตย เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๑๓๗
๓๒ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของทัศนคติทางการเมือง แบบประชาธิปไตย เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๑๓๘
๓๓ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของทัศนคติทางการเมือง แบบประชาธิปไตย เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ	๑๓๙
๓๔ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของทัศนคติทางการเมือง แบบประชาธิปไตย เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยเชียงใหม่	๑๔๐
๓๕ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของทัศนคติทางการเมือง แบบประชาธิปไตย เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยรามคำแหง	๑๔๑

ตารางที่	หน้า
๓๖ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความสนใจทางการเมือง พิจารณาารวมกลุ่มสถาบัน	๑๔๒
๓๗ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความสนใจทางการเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๑๔๓
๓๘ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความสนใจทางการเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๑๔๔
๓๙ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความสนใจทางการเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ	๑๔๕
๔๐ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความสนใจทางการเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๑๔๖
๔๑ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความสนใจทางการเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง	๑๔๗
๔๒ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความรู้ทางการเมือง พิจารณาารวมกลุ่มสถาบัน	๑๔๘
๔๓ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความรู้ทางการเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๑๔๙
๔๔ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความรู้ทางการเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๑๕๐
๔๕ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความรู้ทางการเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ	๑๕๑
๔๖ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความรู้ทางการเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๑๕๒
๔๗ การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความรู้ทางการเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง	๑๕๓

๔๘	การวิเคราะห์ Stepwise regression ของการมีส่วนร่วมทาง การเมือง พิจารณารวมกลุ่มสถาบัน	๑๕๔
๔๙	การวิเคราะห์ Stepwise regression ของการมีส่วนร่วมทาง การเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๑๕๕
๕๐	การวิเคราะห์ Stepwise regression ของการมีส่วนร่วมทาง การเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๑๕๖
๕๑	การวิเคราะห์ Stepwise regression ของการมีส่วนร่วมทาง การเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ	๑๕๗
๕๒	การวิเคราะห์ Stepwise regression ของการมีส่วนร่วมทาง การเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๑๕๘
๕๓	การวิเคราะห์ Stepwise regression ของการมีส่วนร่วมทาง การเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง	๑๕๙
๕๔	การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความรู้สึกแยกตนเอง จากการเมือง พิจารณารวมกลุ่มสถาบัน	๑๖๐
๕๕	การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความรู้สึกแยกตนเอง จากการเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๑๖๑
๕๖	การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความรู้สึกแยกตนเอง จากการเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๑๖๒
๕๗	การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความรู้สึกแยกตนเอง จากการเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยกรุงเทพ	๑๖๓
๕๘	การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความรู้สึกแยกตนเอง จากการเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๑๖๔
๕๙	การวิเคราะห์ Stepwise regression ของความรู้สึกแยกตนเอง จากการเมือง เฉพาะกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง	๑๖๕

ตารางที่

หน้า

๖๐	การทดสอบ Internal consistency ของการเปิดรับข่าวสาร ทางการเมืองจากโทรทัศน์	๒๑๗
๖๑	การทดสอบ Internal consistency ของการเปิดรับข่าวสาร ทางการเมืองจากวิทยุ	๒๑๗
๖๒	การทดสอบ Internal consistency ของการเปิดรับข่าวสาร ทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์	๒๑๗
๖๓	การทดสอบ Internal consistency ของการเปิดรับข่าวสาร ทางการเมืองจากนิตยสาร	๒๑๘
๖๔	การทดสอบ Internal consistency ของการสื่อสารทางการเมือง กับเพื่อน	๒๑๘
๖๕	การทดสอบ Internal consistency ของการสื่อสารทางการเมือง กับครอบครัว	๒๑๘
๖๖	การทดสอบ Internal consistency ของการสื่อสารทางการเมือง กับครูอาจารย์	๒๑๘
๖๗	การทดสอบ Internal consistency ของทัศนคติทางการเมือง แบบประชาธิปไตย	๒๑๘
๖๘	การทดสอบ Internal consistency ของความสนใจทางการเมือง .	๒๒๐
๖๙	การทดสอบ Internal consistency ของความรู้ทางการเมือง ...	๒๒๑
๗๐	การทดสอบ Internal consistency ของการมีส่วนร่วมทาง การเมือง	๒๒๑
๗๑	การทดสอบ Internal consistency ของความรู้สึกแยกตนเอง จากการเมือง	๒๒๓

รายการแผนภาพประกอบ

แผนภาพที่

หน้า

๑	ลักษณะการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสังคมประชิดทางการเมือง กับปัจจัยต่าง ๆ	๘
๒	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสาร ปัจจัยประชากร ปัจจัยทาง- เศรษฐกิจ และปัจจัยทางสังคม กับทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบัน	๑๖๘
๓	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสาร ปัจจัยประชากร ปัจจัยทาง- เศรษฐกิจ และปัจจัยทางสังคม กับความสนใจทางการเมือง เมื่อพิจารณา รวมทุกสถาบัน	๑๖๙
๔	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสาร ปัจจัยประชากร ปัจจัยทาง- เศรษฐกิจ และปัจจัยทางสังคม กับความรู้ทางการเมือง เมื่อพิจารณา รวมทุกสถาบัน	๑๗๐
๕	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสาร ปัจจัยประชากร ปัจจัยทาง- เศรษฐกิจ และปัจจัยทางสังคม กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบัน	๑๗๑
๖	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสาร ปัจจัยประชากร ปัจจัยทาง- เศรษฐกิจ และปัจจัยทางสังคม กับความรู้สึกแยกตนเองจากการเมือง เมื่อพิจารณารวมทุกสถาบัน	๑๗๒